

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419204005
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1419204005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, Bajkalská ul. č. 19B, Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska ul. č. 5, Bratislava, proti žalovanej: G. F., U.. XX. XX. XXXX, R. I. Z.. Č.. X, R., L. K.: H. Z.. Č.. X, R., zastúpená advokátom: JUDr. Stanislav Jakubčík, Trenčianska ul. č. 57, Bratislava, o zaplatenie istiny 36. 605, 64 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 02. novembra 2021, č. k. 8C/61/2019 - 426, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi proti žalovanej **p r i z n á v a n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 36. 605, 64 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4. 220, 78 eur od 25. 02. 2017 do zaplatenia, zo sumy 10.147 eur od 29. 04. 2017 do zaplatenia, zo sumy 6. 016, 60 eur od 29. 12. 2017 do zaplatenia, zo sumy 354 eur od 12. 01. 2018 do zaplatenia, zo sumy 4. 750, 28 eur od 05. 02. 2018 do zaplatenia, zo sumy 99, 60 eur od 06. 02. 2018 do zaplatenia, zo sumy 97, 45 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia, zo sumy 1. 675, 58 eur od 08. 03. 2018 do zaplatenia, zo sumy 5. 596, 35 eur od 10. 04. 2018 do zaplatenia, zo sumy 3. 648 eur od 17. 09. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 427, § 440 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 3 ods. 3 prvá veta, § 4 ods. 2 písm. a), b), § 4 ods. 3, § 15 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b), § 24 ods. 3, 7, 9, § 24c zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vecne dôvodnosťou podanej žaloby, keď mal na základe zisteného skutkového stavu preukázané, že žalovaná ako vodička a vinníčka dopravnej nehody, ktorú spôsobila pod vplyvom alkoholu dňa 01. 08. 2016 motorovým vozidlom Q.. M. E. Y.: R. XXX U., v dôsledku ktorej vznikla na motorovom vozidle Q.. Š.L. E. Y.: R. XXX O., ktorého držiteľom bola v tom čase spoločnosť BONAPARTES s. r. o. materiálnu škodu a škodu na zdraví osobám Q. E. K. H. L. (ďalej aj „poškodení“) a nakoľko k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vyplatil žalobca poškodeným z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške žalovanej istiny. Uviedol, že žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodeným poistné plnenie dňa 21. 12. 2016 vo výške 4. 220, 78 eur, dňa 16. 03. 2017 vo výške 11. 153,70 eur (z ktorého suma 1. 006, 70 eur predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatnil), dňa 24. 11. 2017 vo výške 6. 600, 30 eur (z ktorého suma 583, 70 eur predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatnil), dňa

07. 12. 2017 vo výške 389, 40 eur (z ktorého suma 35, 40 eur predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatnil), dňa 21. 12. 2017 vo výške 4. 784, 48 eur (z ktorého suma 34, 20 eur predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatnil), dňa 03. 01. 2018 vo výške 99, 60 eur, dňa 29. 01. 2018 vo výške 97, 45 eur, dňa 05. 02. 2018 vo výške 1. 675, 58 eur, dňa 01. 03. 2018 vo výške 5. 596, 35 eur a dňa 14. 08. 2019 vo výške 3. 648 eur. Poukázal na to, že žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 3T/47/2017 - 325 uznaná vinnou, že dňa 01. 08. 2016 v čase asi o 16:30 hod. v Bratislave po ceste I/2 v smere na Bratislava - Rusovce po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodička viedla osobné motorové vozidlo Q.. M. A., Y.. Č.. R. XXX U., kde na úseku cesty pri bytovom komplexe Slnčnice prešla s vozidlom do protismernej časti vozovky, pričom sa čelne zrazila s protiidúcim motorovým vozidlom zn. Š. O., Y.. Č.. R. XXX O., ktoré viedol vodič H. L., so spolujazdkyňou Q. E.A., čím porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), § 4 ods. 2 písm. d), § 9 ods. 1 zák. NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke s tým, že pri objasňovaní dopravnej nehody bola obvinená podrobená dychovej skúške, a bolo jej namerané 0,81 mg/L etanolu vo vydychovanom vzduchu, čím takto spôsobila poškodenému H. L., nar. 12. 02. 1954, bytom R., G. X, Q., a to: pomliaždenie prednej steny hrudnej s maximom v oblasti hrudnej kosti bez preukázaného poranenia vnútorných orgánov dutiny hrudnej, pomliaždenie prednej steny brušnej bez USG vyšetrením preukázaného poranenia vnútorných orgánov dutiny brušnej, pomliaždenie ľavého a pravého kolenného kĺbu bez rtg, vyšetrením preukázaného poranenia kostí, reakcia na stres - potvrdené psychiatrom, s priemernou dobou liečenia približne 16 kalendárnych dní, kde výška poškodenia za bolestné pre poškodeného H. L. predstavuje 65 bodov, t. j. 1. 147, 90 eur, poškodenej spolujazdkyni Q. E., U.. XX. XX. XXXX, F. R. R., G. Č.. X, spôsobila zranenia a to: zakrvácanie pod pavučinový obal mozgu v hornej časti čelného laloku mozgu vľavo, podvrtnutie krčného segmentu chrbtice s posunom 7. krčného stavca cca o 2,5 mm dopredu, pomliaždenie prednej steny hrudnej bez preukázaného poškodenia skeletu hrudníka a vnútorných orgánov dutiny hrudnej, zlomeninu rukoväti hrudnej kosti bez podstatného posunu úlomkov kosti, sériovú zlomeninu 5., 6. a 7. rebra vpravo prednej čiary pazuchy bez posunu úlomkov kostí, otvorenú zlomeninu dolnej časti ľavej stehennej kosti s posunom úlomkov kostí, pórúrazový šok II. stupňa s dobou liečenia v trvaní 5 - 7 mesiacov, kde výška odškodnenia za bolestné pri poškodenej Q. E. predstavuje 365 bodov, t. j. 6. 445, 90 eur, poškodenej spoločnosti Bonapartes, s.r.o., so sídlom Mamateyova č. 6, Bratislava, spôsobila škodu poškodením motorového vozidla Š. O., Y.. Č.. R. XXX O. vo výške 5. 349 eur, škodu poškodením vozidla Q.. M. A., Y.. Č.. R. XXX U. patriacemu poškodenému B. R., nar. 30. 07. 1962, trvale bytom R., R. Č.. X vo výške 7. 977 eur, poškodená spoločnosť Sociálna poisťovňa pobočka Bratislava vyplatila poškodenej Q. E. nemocenské dávky vo výške 267, 10 eur, poškodená spoločnosť Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. vynaložila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť za poškodeného H. L. vo výške 53, 43 eur a za poškodenú Q. E. vo výške 4. 885, 91 eur a poškodená spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vyplatila na havarijnom poistení plnenie v celkovej výške 4. 220, 78 eur v prospech poškodenej spoločnosti Bonapartes, s.r.o., za čo bola žalovaná právoplatne odsúdená. Uviedol, že mal z predložených listinných dôkazov preukázané, že žalobca v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 01. 08. 2016 spôsobenej žalovanou ako vodičom plnil poisťovni - Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poverenej likvidáciou poistnej udalosti titulom materiálnej škody na motorovom vozidle Q.. Š. E. Y. R. XXX O., ktorého držiteľom bola v tom čase spoločnosť Bonapartes, s.r.o. z garančného fondu sumu 4. 220, 78 eur ako všeobecnú hodnotu vozidla po odrátaní hodnoty predajných zvyškov vozidla (4. 320, 78 eur - 100 eur), a to dňa 21. 12. 2016, z dôvodu totálnej škody na vozidle v dôsledku spôsobenej nehody a v dôsledku rovnakej poistnej udalosti plnil žalobca poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poverenej likvidáciou poistnej udalosti, z dôvodu plnenia D. Q. E. za žalovanou zavinenú škodu na zdraví dňa 16. 03. 2017 sumu 11. 153, 70 eur ako bolestné v sume 10. 067 eur na základe lekárskeho posudku G.. D. M., náklady znaleckého posudku 80 eur, a delegačný poplatok v sume 1. 006, 70 eur, ktorý si žalobca v konaní neuplatnil. Poukázal na to, že dňa 24. 11. 2017 plnil žalobca sumu 6. 600, 30 eur titulom škody na zdraví/sťaženie spoločenského uplatnenia na základe znaleckého posudku G.. Q. K. G.. G. v sume 5. 837 eur a delegačný poplatok v sume 583, 70 eur, ktorý si žalobca v konaní neuplatnil s tým, že rovnako tak žalobca plnil dňa 29. 01. 2018 sumu 97, 45 eur ako priznané preukázané náklady na liečenie v dôsledku škody na zdraví poškodenej Q. E. za parkovné sumu 70 eur a za zdravotnícke pomôcky 27, 45 eur. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že dňa 05. 02. 2018 zaplatil žalobca z rovnakého dôvodu sumu 1. 675, 58 eur ako regresný nárok Sociálnej poisťovne, a.s. za vyplatené nemocenské dávky poškodenej Q. E. za obdobie od 08/2016 - 07/2017 v sume 1. 153, 10 eur a invalidný dôchodok od 31. júla 2017 do 23. októbra 2017 v sume 522, 48 eur a dňa 14. 08. 2019 sumu 3. 648 eur za sťaženie spoločenského uplatnenia poškodenej Q. E., pričom v dôsledku škody na zdraví poškodeného H. L. v príčinnej súvislosti s rovnakou poistnou udalosťou zaplatil žalobca poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poverenej likvidáciou

poistnej udalosti dňa 07. 12. 2017 sumu 389, 40 eur ako bolestné podľa lekárskeho posudku G.. D. M. v sume 254 eur a delegačný poplatok v sume 35, 40 eur, ktorý si žalobca v konaní neuplatnil, zároveň dňa 21. 12. 2017 zaplatil žalobca sumu 4. 784, 48 eur ako sťaženie spoločenského uplatnenia poškodeného H. L. podľa znaleckého posudku G.. N. G. vo výške 4. 743 eur, náklady spojené s liečením 7, 28 eur a delegačný poplatok v sume 34, 20 eur, ktorý si žalobca v konaní neuplatnil a napokon dňa 03. 01. 2018 žalobca zaplatil sumu 99, 60 eur za vypracovanie znaleckého posudku v súvislosti s poškodením zdravia H. L.. Uviedol, že v dôsledku škody na zdraví spôsobenej obom poškodeným (Q. E. K. H. L.) v súvislosti s poistnou udalosťou zo dňa 01. 08. 2016, žalobca uhradil poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poverenej likvidáciou poistnej udalosti dňa 01. 03. 2018 sumu 5. 596, 35 eur (53, 43 eur škoda na zdraví H. L. a 5. 542, 92 eur škoda na zdraví Q. E.), ako regresný nárok Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, za konkrétne úkony zdravotnej starostlivosti, ktorých zaplatenie si voči žalobcovi uplatnila poisťovňa listami zo dňa 06. 02. 2018. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní nebolo sporné a bolo preukázané listinnými dôkazmi, že žalovaná porušením právnej povinnosti spôsobila poistnú udalosť, keď pod vplyvom alkoholu viedla dňa 01. 08. 2016 motorové vozidlo Q.. M. S., Y.: R. XXX U., s ktorým počas jazdy prešla do protismeru, kde sa čelne zrazila s protiídúcim motorovým vozidlom zn. Š. O., Y.: R. XXX O., čím spôsobila škodu na veci, motorovom vozidle Š. O., Y.: R. XXX O. vo vlastníctve spoločnosti Bonapartes, s.r.o., a tiež škodu na zdraví H. L. (vodiča protiídúceho motorového vozidla) a Q. E. (spolujazdkyne H. L.) s tým, že v konaní tiež nebolo sporné, že v čase škodovej udalosti nebolo motorové H. M. S., Y. R. XXX U., ktorým bola spôsobená škoda, povinne zmluvne poistené. K námietke premlčania nároku žalobcu uplatnenou žalovanou z dôvodu nepreukázania jeho výšky, ako aj z dôvodu, že nebola vlastníčkou motorového vozidla, ktorým v dôsledku porušenia právnej povinnosti spôsobila škodu na veci a tiež na zdraví poškodených osôb a napokon k námietke, že žalobca nie je oprávnenou osobou v konaní o zaplatenie poistného plnenia uviedol, že bez ohľadu na rozpor v tvrdení, kto bol vlastníkom motorového vozidla, ktoré žalovaná viedla v čase vzniku škody, a ktorým bola škoda poškodeným spôsobená, je žalovaná ako vodička predmetného vozidla zodpovedná (v súlade s § 420 Občianskeho zákonníka) za škodu spôsobenú svojím zavineným konaním s tým, že poškodený, prípadne kancelária (§ 27 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.), sú oprávnení domáhať sa náhrady spôsobenej škody od prevádzkovateľa motorového vozidla (vlastníka, § 427 Občianskeho zákonníka), ktorý objektívne zodpovedá za škodu ale tiež od osoby, ktorá škodu spôsobila (žalovaná), prípadne od obidvoch z nich. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že nakoľko bola žalovaná v konaní pasívne vecne legitimovaná už z dôvodu, že viedla motorové vozidlo, ktorým škodu spôsobila, napriek spornosti vlastníckeho práva žalovanej k predmetnému motorovému vozidlu, dokazovanie ohľadom namietaného vlastníctva motorového vozidla nevykonával, pretože to považoval za neúčelné vo vzťahu k preukázanej pasívnej vecnej legitimácii žalovanej v konaní. K tvrdeniu žalovanej, že žalobca dôkazmi nepreukázal svoj nárok uplatnený v konaní, a tiež že ho dostatočne nešpecifikoval, súd prvej inštancie uviedol, že ide o účelové tvrdenie žalovanej v snahe vyhnúť sa plneniu povinnosti uhradiť žalobcovi plnenia, ktoré poskytol poškodeným v dôsledku jej zavineného konania. Uviedol, že žalobca v žalobe špecifikoval všetky poskytnuté plnenia v dôsledku poistnej udalosti, označil poškodené osoby, ktorým plnil, opísal skutkový stav veci, na základe ktorého si svoje nároky na zaplatenie jednotlivých plnení uplatnil s tým, že považoval za prílišne formalistické, aby žalobca pri každom jednom uplatnenom plnení opísal podrobne všetky dôkazy vrátane ich obsahu, keď tieto boli k žalobe priložené a žalovanej riadne v konaní doručené, pričom žalovaná žiaden konkrétny dôkaz vo svojich vyjadreniach nespochybňovala. Zdôraznil, že uplatnené, priznané a vyplatené nároky poškodených žalobca preukázal listinnými dôkazmi založenými v spise, znaleckými posudkami, prípadne lekáskymi posudkami, ktorými boli odôvodnené priznané nároky bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia poškodených Zuzany Sýkorovej a H. L., rovnako tak náklady skutočne vynaložené počas liečenia poškodenia zdravia, vzniknuté v dôsledku poistnej udalosti spôsobenej žalovanou, z dôvodu ktorého považoval všetky platby žalobcu za preukázateľne a odôvodnene vyplatené v súvislosti s poškodením veci, teda motorového vozidla Š. O., Y.: R. XXX O., a v dôsledku poškodenia zdravia Q. E. K. H. L.. K námietke premlčania uviedol, že je nedôvodná, nakoľko žalobca podal žalobu dňa 14. 11. 2019, t. j. pred uplynutím doby troch rokov od vyplatenia poistného plnenia z poistného garančného fondu, keďže prvé plnenie poskytol žalobca z garančného fondu dňa 21. 12. 2021. Nevykonanie dokazovania výsluchom žalovanej odôvodnil tým, že právny zástupca žalovanej neuviedol relevantný dôvod na jej výsluch vo vzťahu k rozhodnutiu veci, pričom na pojednávanie sa žalovaná osobne nedostavila, a z dôvodu vykonania jej výsluchu by bolo potrebné pojednávanie odročiť. Uviedol, že nevykonanie dokazovania ani výsluchom B. R. a pripojením si trestného spisu sp. zn. 3T/47/2017, a vyžiadáním si informácie z Evidencie vlastníkov motorových vozidiel za účelom preukázania, že vlastníkom motorového vozidla, ktorým žalovaná spôsobila poškodeným škodu bol B.

R. a nie žalovaná, nakoľko toto dokazovanie považoval za nehospodárne a neúčelné, keďže pasívna vecná legitímácia v konaní svedčila žalovanej aj v dôsledku ňou zavinenej poistnej udalosti, pričom zákon neobmedzuje poškodeného (prípadne kanceláriu) uplatniť si svoje nároky v dôsledku vzniknutej škody voči vlastníkovi motorového vozidla, ktorý zodpovedá objektívne (§ 427 Občianskeho zákonníka), či voči škodcovi zodpovednému za zavinené spôsobenie škody (§ 420 Občianskeho zákonníka), alebo voči obidvom z nich. Výrok, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne úspechom žalobcu v spore, ktorému preto priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p.), na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a navrhla ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. odôvodnila tým, že súd prvej inštancie neakceptoval jej námietku, že žaloba, ktorá jej bola doručená nespĺňa náležitosti v súlade s ustanovením § 132 C. s. p. s tým, že podľa jej názoru mal súd vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby ešte pred tým, ako bol vytýčený termín pojednávania a v prípade, že žalobca žalobu riadne neodôvodnil, mal súd žalobu odmietnuť tak, ako na to poukazovala, pričom na námietky jej právneho zástupcu, súd prvej inštancie poskytol žalobcovi lehotu na doplnenie žaloby, čo však zástupca žalobcu odmietol a tvrdil, že podľa jeho názoru je žaloba v poriadku tak ako je napísaná, v opačnom prípade by musela obsahovať stovky strán. Uviedla, že už jej právny zástupca na pojednávaní namietol, že súd prvej inštancie poskytuje žalobcovi neprimeranú výhodu, pokiaľ sa pýtal na to, ako má žalobu doplniť, pretože mal dostatok času vypracovať žalobu aj s výhradami, ktoré uplatnila a teda poskytovať dodatočnú lehotu, čím bol žalobca proti nej zvýhodnený. Vytkla súdu prvej inštancie (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p.), že nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, a to H. E. B. R., pripojenie trestného spisu 3T/47/2017 a nevyžiadal z evidencie motorových vozidiel informácie o vlastníkoch motorového H. M., Y.H.: R. XX U. a napokon namietla, že nebola v konaní vypočutá. Uviedla, že pripojenie trestného spisu bolo veľmi významné pre posudzovanie možného spoluzavinenia poškodených v rámci prednehodového deja (uznesenie KS v Prešove sp. zn. 6Co/88/2019 - 360 zo dňa 07. 05. 2020 /ide o číslo konania nie spisovú značku, pozn. odvolacieho súdu/, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/818/2004 zo dňa 14. 10. 2004 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/612/2017 zo dňa 31. 01. 2018), z čoho vyplýva, že súd prvej inštancie bol nie len oprávnený ale aj povinný pri rozhodovaní prihliadať na spoluzavinenie poškodeného. Namietla, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal a ani nevysporiadal s otázkou možného spoluzavinenia s tým, že skutkové zistenie nie je možné ustáliť tak, ako to urobil súd prvej inštancie, keď sa odvolal iba na odsudzujúci rozsudok (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), nakoľko civilné súdy presadzujúce výkladovú koncepciu ustanovenia § 193 C. s. p. danú situáciu riešia tak, že civilný súd je viazaný odsudzujúcim rozsudkom výlučne v tom smere, že je ním preukázané spáchanie trestného činu a osoba páchatel'a, avšak nie je vôbec viazaný výškou škody (ani v prípade, že je minimálna výška škody kvalifikačným znakom skutkovej podstaty trestného činu), ako ani skutkovým základom uplatneného nároku tak, ako ho zistil trestný súd, pretože je vždy v rámci svojej právomoci podľa ustanovenia § 3 Civilného sporového poriadku oprávnený a zároveň povinný zisťovať a posudzovať celý uplatnený nárok, čo do jeho základu aj výšky bez viazanosti trestným rozsudkom (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 562/99, až notoricky známe rozhodnutie NS SR R 22/1979), a preto mal pri rešpektovaní citovaného § 193 C. s. p. súd prvej inštancie aj ustáliť priebeh dopravnej nehody, pretože samotná skutočnosť, či poškodený spoluzavinil dopravnú nehodu, je v predmetnom konaní významná. Uviedla, že ak by v predmetnom konaní nebolo došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), bol by pripojený spis OS Bratislava V sp. zn. 3T/47/2017, v ktorom sa nachádza znalecký posudok z odboru dopravy, záznam z miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia a tiež znalecký posudok z oblasti zdravotníctva, pričom z týchto dôkazov mal a mohol súd prvej inštancie posúdiť a ustáliť spoluúčasť poškodeného, resp. poškodených na pred-nehodovom deji a napokon civilný súd mal a mohol ustáliť, či poškodený porušil zákon číslo 8/2009 Z. z. o pravidlách cestnej premávky. Poukázala

na to, že žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno preukázať dôvodnosť uplatnenej výšky škody a nestotožnila sa so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, ktorý nevykonal vlastné dokazovanie a nezabezpečil rovnosť zbraní v konaní. Namietla nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), nakoľko napadnutý rozsudok neobsahuje dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, čo je v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimity každého rozhodnutia súdu (napr. I. ÚS 265/05, III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06, napr. III. ÚS 107/07, nález I. ÚS 118/2013 z 22. januára 2014, IV. ÚS 192/08).

3.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti a zároveň žiadať priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie vo veci. K tvrdeniu žalovanej, že jeho žaloba obsahuje nedostatočné náležitosti predovšetkým s poukazom na nedostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností uviedol, že skutočnosti uvádzané v žalobe a dôkazy nepochybne preukázali skutočnosť, že vozidlo, ktorého držiteľom a vodičom bola žalovaná spôsobilo predmetnú dopravnú nehodu s tým, že tieto tvrdenia a dôkazy zároveň preukázali, že pri tejto dopravnej nehode bola spôsobená majetková škoda a škoda na zdraví, ktorej regres je predmetom tohto konania, zároveň preukázali výšku takto spôsobenej škody (a tým aj výšku vyplateného poistného plnenia pre poškodených) s tým, že opis podkladov každého uplatneného postihu by bol neúčelný a nehospodárny (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11CoCsp/43/2020 z 27. 05. 2020). K námietke žalovanej, že sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s otázkou možného spoluzavinenia poškodených na dopravnej nehode, žalobca poukázal na § 154 C. s. p. s tým, že v konaní listinnými dôkazmi jednoznačne preukázal zavinenie žalovanej na dopravnej nehode, keď žalovaná tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nerozporovala a zároveň žiadnym spôsobom nepreukázala a ani len netvrdila, že na vzniku dopravnej nehody a následnej škody malo dôjsť v dôsledku spoluzavinenia tretej osoby, a preto sa nemožno stotožniť s jej názorom, že súd mal skúmať otázku spoluzavinenia poškodených na vzniku škody, nakoľko žalovaná uvedené skutočnosti pred okresným súdom ani len netvrdila. Uviedol, že jej argumentácia o nevykonaní dôkazov vo vzťahu k spoluzavineniu je tak účelová, nakoľko jej zavinenie na vzniku dopravnej nehody bolo v konaní nesporné a žalovaná nenavrhol vykonať žiadne dôkazy v súvislosti s preukázaním spoluzavinenia iných osôb na vzniku škody. Poukázal na to, že je výlučne v dispozícii strán sporu v kontradiktórnom konaní uvádzať tvrdenia a predkladať dôkazy na preukázanie svojho práva, resp. vyvrátenie uplatneného nároku, a to pod hrozbou neúspechu v konaní z čoho vyplýva, že namietané skutočnosti ohľadom možného spoluzavinenia pred prvoinštančným súdom žalovaná neuplatnila a v tomto prípade nejde ani o jeden z prípadov, kedy by mal odvolací súd prihliadať na neskôr uvedené tvrdenia a navrhnuté vykonanie dokazovania. Zdôraznil, že nakoľko žalovaná v konaní pred okresným súdom neuviedla žiadne tvrdenia ani nepredložila dôkazy ohľadom možného spoluzavinenia tretích osôb na dopravnej nehode, príp. vzniku škody, tak na takto navrhnuté tvrdenia ohľadom nedostatočného skúmania spoluzavinenia odvolací súd nemôže prihliadať, keďže by to bolo v rozpore s ustanoveniami § 153, § 154 a § 366 C. s. p. a rovnako s ustanovením § 383 C. s. p. Poukázal aj na skutočnosť, že žalovaná bola na vytyčené pojednávanie riadne predvolaná a napriek skutočnosti, že sama navrhovala svoj výsluch, tak sa na pojednávanie nedostavila ani nenavrhol pojednávanie odročiť.

4.

Žalovaná v duplike uviedla, že sa pridrieva dôvodov svojho odvolania a s tvrdením žalobcu, poukazujúcim v súvislosti s náležitosťami žaloby na uznesenie KS Košice sp. zn. 11CoCsp/43/2020 z 27. 05. 2020, ktoré k vyjadreniu nepriložil uviedla, že pri akejkoľvek snahe vyhľadať takéto rozhodnutie na internete ho nemala možnosť vyhľadať, a preto je na zvážení druhostupňového súdu, či citácia z rozhodnutia je pre odvolací súd prijateľná. Zotrvávala na tom, že z obsahu podania nemožno spoľahlivo určiť právo žalobcu, resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania, ako i vykonateľnú povinnosť, ktorá jej bola uložená s tým, že úrok z omeškania žalobca stanovil od termínu určenom v liste, ktorý jej údajne doručil, avšak nepreukázal ani nezdôvodnil, kedy jej tieto listy boli doručené a namietla, že touto okolnosťou sa súd prvého stupňa (od 01. 07. 2016 ide o súd prvej inštancie, pozn. odvolacieho súdu) pri dokazovaní a zdôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal. K ďalším tvrdeniam žalobcu v jeho vyjadrení k ňou podanému odvolaniu uviedla, že sa pridrieva svojej argumentácie, ktorú v odvolaní uviedla.

5.

Žalobca vo vyjadrení k duplike žalovanej uviedol, že nové skutočnosti, ktoré uviedla v odvolaní, mala uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto na jej neprípustné novoty v odvolacom konaní nie je možné prihliadať s tým, že jej tvrdenia, že ňou navrhované dokazovanie malo preukázať spoluzavinenie inej osoby na dopravnej nehode je nepravdivé a účelové, nakoľko žalovaná navrhla vykonať toto dokazovanie za účelom preukázania vlastníctva motorového vozidla. Uviedol, že pri navrhovaní dôkazov je potrebné určiť aj dôvod a účel vykonania dokazovania vo vzťahu k predmetu konania a dôležitosti pre rozhodnutie vo veci a nakoľko žalovaná pred prvoinštančným súdom neprezentovala svoje tvrdenia o možnom spoluzavinení, sú neprípustné. Za nedôvodnú považoval žalobca aj námietku žalovanej, že v konaní nepreukázal doručenie výziev žalovanej, keď k žalobe pripojil doručenky, resp. vrátené obálky, v zmysle ktorý si tieto výzvy neprevzala v odbernej lehote, a preto sa nepochybne do jej dispozičnej sféry dostali.

6.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 30. septembra 2022 podľa ust. § 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

7.

Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.

Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

9.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadnuc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým žalobe žalobcu vyhovel.

10.

K tvrdeniu žalovanej v podanom odvolaní, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11.

Odvolačný súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutie považuje za zrozumiteľné, pričom je nutné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán (v tomto prípade žalovaného), ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovým stranám nemusí dať odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu bolo realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces. Obsahom základného práva na spravodlivý proces nie je ani právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sporovej strany, resp. právo na úspech v konaní. V nadväznosti na uvedené odvolací súd opätovne konštatuje, že prvoinštančný súd sa vyššie uvedenými zásadami riadil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil (v súlade s ust. § 220 ods. 2 C. s. p.), pričom sa dostatočne vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie vo veci podstatnými skutočnosťami, resp. so všetkými námietkami žalovanej, ktoré v konaní prezentovala, a preto sa nestotožnil s jej tvrdením, že napadnutý rozsudok nie je presvedčivý, nakoľko z hľadiska zákonom vyžadovaných náležitostí na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 220 ods. 2 C. s. p.) možno konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa tieto zákonom vyžadované náležitosti. Z jeho obsahu je zrejmé, čoho sa žalobca žalobou domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadrila žalovaná a aké prostriedky procesnej obrany použila. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, ako aj všetky podstatné dôvody, pre ktoré rozhodol spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku, a preto odvolateľka nedôvodne namietla nedostatok odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 Dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku zo dňa 21. januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994).

12.

Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobe žalobcu domáhajúceho sa uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu istinu 36.605,64 eur s príslušenstvom, titulom zaplatenia náhrady za plnenie poskytnuté poškodeným podľa § 24 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z. z dôvodu, že žalovaná ako vodička a pod vplyvom alkoholu spôsobila dňa 01.08.2016 motorovým vozidlom, továrenskej zn. M., Y.: R. XXX U., na ktoré nebolo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla továrenskej zn. Š. O., Y.: R. XXX O. a ku škode na zdraví Q. E. K. H. L., z dôvodu ktorého žalobca poskytol z poistného garančného fondu poškodeným poistné plnenie vo výške žalovanej istiny, vyhovel.

13.

K odvolacej argumentácii žalovanej, že jej súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), nakoľko neodmietol žalobu žalobcu z dôvodu, že v nej absentujú všeobecné náležitosti, odvolací súd uvádza, že je výlučne vecou posúdenia konajúceho súdu, či podaná žaloba spĺňa náležitosti riadnej žaloby, ktorej existencia je základnou podmienkou pre začatie sporového občianskeho súdneho konania a iba v prípade, ak zistí, že nemá požadované náležitosti (je neúplná) alebo síce má požadované náležitosti, ale tieto, prípadne niektoré z nich sú uvedené nepresne, neurčite alebo nezrozumiteľne (je nesprávna), je povinný vyzvať stranu na doplnenie alebo opravu žaloby so súčasným poučením o zastavení konania, ak výzve nebude vyhovelé a v konaní nebude možné pre tento nedostatok pokračovať (§ 129 C. s. p.). Odhliadnuc od toho, že sa súd prvej inštancie s danou námietkou žalovanej vysporiadal aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, odvolací súd dodáva, že predmetná žaloba spĺňa všetky náležitosti, nakoľko obsahuje jasný opis rozhodujúcich skutočností, z ktorých je nepochybné, čoho sa žalobca zrozumiteľným, určitým a vykonateľným petitom

domáha, a najmä predložil listinné dôkazy, ktoré všetky ním uvádzané skutočnosti preukázali, a preto bol postup prvoinštančného súdu, ktorý spor na základe žalobcovej žaloby prejednal a rozhodol v absolútnom súlade s princípmi civilného sporového poriadku, z dôvodu ktorého je vylúčené konštatovať, že žalovanej bolo odňaté právo na spravodlivý proces.

14.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na odvoláciu námietku žalovanej, že nevykonala ňou navrhnuté dôkazy (H. E. B. R., pripojenie trestného spisu 3T/47/2017 a vyžiadanie informácie z evidencie motorových vozidiel o vlastníkoch motorového vozidla M., Y.: R. XXX U.), nakoľko súd prvej inštancie zrozumiteľne vo svojom rozhodnutí vysvetlil dôvody, pre ktoré tieto dôkazy nevykonala, pričom na zdôraznenie správnosti argumentácie súdu prvej inštancie o neúčelnosti ich vykonania dodáva, že žalovaná ako vodička motorového vozidla, na ktoré nebolo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobnú prevádzkou motorového vozidla bola v konaní nositeľkou vecnej pasívnej legitímácie, a ani prípadný H. B. R., pripojenie trestného spisu, prípadne informácia o vlastníkovi vozidla, ktorým zapríčinila dopravnú nehodu a škodu na majetku a zdraví dvoch osôb, jej postavenie v spore zmeniť nemohlo.

15.

K námietke žalovanej v podanom odvolaní, že v konaní nebola vypočutá, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa k dôvodu, pre ktorý nepovažoval za nutné ju v konaní vypočuť vyjadril v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto odvolací súd iba dodáva, že výsluch strany sporu slúži na objasnenie, resp. preukázanie tvrdených skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, ale len za podmienky, že ich nie je možné preukázať inak, napr. výsluchom svedka alebo listinou s tým, že pri rozhodovaní o potrebe vypočuť stranu sporu musí vziať do úvahy, či preukazované skutočnosti možno dokázať aj inak.

16.

V posudzovanej veci je nesporné, že žalobca listinnými dôkazmi preukázal dôvodnosť svojej žaloby, a napriek tomu, že žalovaná navrhla, aby bola v konaní vypočutá, nedostavila sa na pojednávanie dňa 02. 11. 2021, pričom jej právny zástupca síce jej neprítomnosť ospravedlnil, avšak dôvod, pre ktorý malo byť jej vypočutie nevyhnutné, už neuviedol. Je nutné dodať, že súd nepredvoláva stranu sporu na pojednávanie vždy, nakoľko ak má strana zvoleného zástupcu na celé konanie, predvoláva sa na pojednávanie len zástupca (§ 178 C. s. p.).

17.

Odvolací súd preto konštatuje, že procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý spor meritórne rozhodol bez vypočutia žalovanej bol absolútne správny, nakoľko žalovaná vo svojich dvoch písomných podaniach uviedla právne rozhodné skutočnosti, t. j. zrozumiteľne vyargumentovala prejednanú vec, pričom dôvod, resp. účel, pre ktorý považovala za nevyhnutné byť v konaní vypočutá neuviedla ani ona a ani jej právny zástupca, ktorý sa na pojednávanie síce dostavil, avšak odročenie pojednávania z dôvodu jej neprítomnosti nenavrhol a ani neuviedol dôvod jej neúčasti, ktorú žiadal iba ospravedlniť.

18.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 C. s. p., majú strany povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Samotné civilné sporové konanie je konaním dôkazným, čo znamená, že stranu zaťažuje v konaní povinnosť tvrdenia a povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť. Ak strana sporu v konaní nesplní svoju povinnosť tvrdenia alebo povinnosť navrhnuť na svoje tvrdenia dôkazy, alebo ak sa navrhnuté dôkazy nevzťahujú na jeho tvrdenia, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú situáciu v jej neprospech vo výsledku (rozhodnutí vo veci samej), lebo tvrdená okolnosť nebude preukázaná.

19.

Žalovaná v odvolaní ďalej namietla, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal a ani nevysporiadal s otázkou možného spoluzavinenia, avšak ako vyplýva z obsahu spisu, žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie v ani jednom zo svojich písomných podaní netvrdila, že k vzniku dopravnej nehody, dôsledkom ktorej došlo k majetkovej škode a škode na zdraví, malo dôjsť spoluzavinením poškodených, a preto odvolací súd konštatuje, že na uplatnenie tejto novej skutočnosti (novoty) v odvolacom konaní neboli splnené podmienky podľa § 366 C. s. p., keď je potrebné uviesť, že zásada sudcovskej koncentrácie konania (§ 153 C. s. p.) spočíva v povinnosti strán včas uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktorými sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky, pričom je nesporné, že žalovaná si túto svoju povinnosť nespĺnila.

20.

Odvolací súd vo vzťahu k tejto odvolacej námietke žalovanej zároveň dopĺňa, že táto novota je v odvolacom konaní neprípustná. V zmysle ust. § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany (ktorými sú aj skutkové tvrdenia a návrhy na vykonanie dôkazov), ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ako už odvolací súd uviedol v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, žalovaná tieto skutočnosti prvýkrát uviedla až vo svojom odvolaní, a to napriek tomu, že tak mohla urobiť už skôr v konaní pred súdom prvej inštancie, a keďže nebola splnená ani žiadna z ostatných podmienok na použitie novôt v odvolacom konaní uvedených v ust. § 366 C. s. p., že žalovaná nemohla tieto prostriedky procesnej obrany (skutkové tvrdenia) v odvolaní použiť, odvolací súd sa nimi nezaoberal.

21.

Podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e) a podľa § 24a ods. 1 písm. a).

22.

Podľa § 24 odsek 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Podľa odseku 3, poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona. Podľa odseku 5 vety prvej cit. ustanovenia, kancelária poskytuje poškodenému poistné plnenie podľa odseku 2 za rovnakých podmienok, za akých poskytuje poistné plnenie poisťovateľ podľa tohto zákona. Podľa odseku 7 vety prvej tohto ustanovenia, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/ a b/, na náhradu toho, čo za neho plnila. Podľa odseku 9, kancelária môže na základe dohody poveriť člena kancelárie výkonom pôsobnosti podľa odsekov 2, 7 a 8 v mene a na účet kancelárie.

23.

V posudzovanej veci je nesporné, že žalovaná bola vodičkou motorového vozidla, ktorým dňa 01. 08. 2016 porušením právnej povinnosti spôsobila dopravnú nehodu a zároveň je nesporné, že na dané vozidlo nebolo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v čase vzniku poistnej udalosti.

24.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti za škodu sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

26.

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že škoda ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch, t. j. všeobecným ekvivalentom a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, teda poskytnutím predovšetkým peňazí. Skutočnou škodou (damnum emergens) sa rozumie ujma, ktorá musí spočívať v zmenšení majetkového stavu poškodeného a musí reprezentovať majetkové hodnoty, ktoré by musel poškodený vynaložiť, aby „vec“ uviedol do predchádzajúceho stavu. Za inú škodu je možné považovať ujmu, spočívajúcu v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci ich rozmnoženie sa dalo očakávať.

27.

Základnou zákonnou požiadavkou vzniku zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou ako vzťahom príčiny a následku. Predpokladom všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je 1) porušenie právnej povinnosti, 2) existencia škody (majetková ujma) a 3) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti škodcu a vznikom škody (tzv. kauzálny nexus). Zavinenie sa predpokladá, avšak za podmienok ustanovenia § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa škodca môže zodpovednosti zbaviť. Porušením právnej povinnosti je mienený objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako škodca skutočne konal (prípadne opomenul konať), a tým, ako konať mal, aby jeho konanie zodpovedalo povinnosti uloženej právnym predpisom, či inou právnou skutočnosťou alebo zmluvou. Okrem porušenia povinnosti zákonnej a zmluvnej, zákon zakladá všeobecnú povinnosť (tzv. generálnu prevenciu), ukladajúcu každému konať takým spôsobom, aby svojim konaním nespôsobil škodu na zdraví, majetku, či iných hodnotách (§ 415 Občianskeho zákonníka), a to bez ohľadu na to, či medzi poškodeným a škodcom existuje právny vzťah alebo neexistuje. Porušením tejto povinnosti je rovnako porušením právnej povinnosti v zmysle ustanovení § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Príčinná súvislosť medzi kvalifikovanou škodnou udalosťou a vznikom škody je jednou zo základných podmienok zodpovednosti za škodu. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak nebyť konkrétnej škodnej udalosti by ku škode nedošlo. Ak by príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu by nastala, príčinou vzniku škody môže byť iba tá okolnosť, bez ktorej existencie by škodlivý následok nenastal, pričom nemusí ísť o príčinu jedinú ale stačí, aby išlo o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom výsledku, o odškodnenie ktorého ide, a to príčinu podstatnú. Príčinná súvislosť však musí byť bezpečne preukázaná a nie je možné ju iba predpokladať. Posúdením otázky príčinnej súvislosti sa rozumie posúdenie všetkých okolností, ktoré vyvolali vznik škody.

28.

Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalovaná zodpovedá za škodu, ktorá v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zavinila pod vplyvom alkoholu, vznikla, pričom je právne irelevantné, že nemala vedomosť o tom, že na vozidlo, ktorým škoda spôsobená bola, nebolo uzavreté povinné zákonné zmluvné poistenie, keďže jej povinnosťou bolo, napriek tomu, že v konaní tvrdila, že nebola jeho prevádzkovateľom a kúpnu zmluvu na jeho kúpu (osobné motorové vozidlo továrskej značky M. A. XXX, Y.: R. XXX U.), L. G. Z. E. B. R., neuzavrela, overiť si, či bola poistná zmluva skutočne uzavretá, keďže táto povinnosť jej vznikla najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že porušenie právnej povinnosti žalovanou bolo v konaní preukázané bez akýchkoľvek pochybností, a preto je plne zodpovedná za škodu, ktorá vznikla a ktorú žalobca poškodeným za žalovanú preukázateľne uhradil.

29.

K tvrdeniu žalovanej, že žalobca nepreukázal doručenie listu, resp. listov, v ktorom stanovil začiatok jej omeškania s plnením jej peňažného dlhu, t. j. dátum, od ktorého si uplatnil aj úrok z omeškania, a nezodvôvodnil, kedy jej boli tieto listy doručené, odvolací súd uvádza, že danú argumentáciu je možné označiť za nemiestnu smelosť žalovanej, nakoľko ako vyplýva z listinných dôkazov predložených žalobcom, od roku 2017 si v odbernej lehote neprevzala ani jednu zásielku, ktorú jej žalobca adresoval. Odvolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by si žalovaná preberala zásielky, ktoré jej boli doručované, nevznikli by pri doručovaní žiadne problémy, avšak je nutné zdôrazniť, že pri doručovaní fyzickej osobe sa písomnosť považuje za doručenú dňom vrátenia zásielky, nakoľko fikcia doručenia nastáva bez ohľadu na to, či sa adresát na tejto adrese zdržiaval, t. j. aj keď si ich v odbernej lehote neprevzala, do jej dispozičnej sféry sa dostali.

30.

Odvolací súd sa zo všetkých uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúcim všetky požiadavky vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa správne a presvedčivo argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci, keď obsah odvolania žalovanej nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

31.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalobcovi úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).